

[Landbrugsministeren]

skal have adskillige milliarder kroner ud over prisforhøjelserne. Det er ikke landbrugsens egen opfattelse. Hvis man læser aviserne, så vil man se, at landbruget og Landbrugsrådets præsident selv indregner prisforbedringerne i EF, når de taler om en 5-6 mia kr., men dér er man altså efter min mening ude i overbuddet.

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til de konservative: er de konservative villige til at bruge op til 10 mia kr. ud over prisforhøjelserne på det her? Man må forstå på venstre, at det er det, de mener ligger i beslutningsforslaget. Når vi ikke får noget svar på det, så er det måske også forklaringen på, at der overhovedet ikke er uddybende bemærkninger i beslutningsforslaget til det her punkt. Der er noget, der tyder på, at man slet ikke har talt sammen om, hvilke størrelsesordener det her drejer sig om, men at man har talt sammen om nogle runde, bløde formuleringer. Men alligevel synes jeg, at hr. Øllgaards tonefald var sådan, at man måske kunne få håb om nogle brede løsninger.

Jeg synes, at mange af de ting, hr. Bjørn Poulsen var inde på, var fornuftige. Gældssanereringen skulle f. eks. være med en akkordordning og ny finansiering, men det måtte ikke give anledning til kapitalisering. Andelslandbrug vil jeg gerne sige at vi er indstillet på at lave et lovforslag om, så det kan indpasses i landbrugsloven. Hvis udvalgsarbejdet viser, at der er et ønske om det, så skal vi i hvert fald ikke gå imod det. Vi har haft et arbejde i gang i ministeriet for at se, hvordan man kunne gøre det, og det vil vi gerne arbejde videre med.

Hr. Tang Sørensen mente ikke, at der var sket noget på landbrugsområdet i mange år, og syntes i øvrigt heller ikke at have særlig pæne ord tilovers for landbrugsens ledere. Jeg tror egentlig ikke, det var en retfærdig karakteristik, men det skal jeg ikke gå nærmere ind i. Hr. Tang Sørensen og hr. Stubkjær Pedersen var inde på, at der ikke var sket noget, at der var forhandlet i 2 år uden resultater af nogen art.

Jeg skal ikke her remse op alle de ting, der er gennemført for landbruget de sidste 2 år, men jeg har her en notits på 5 sider om de ordninger, der er gennemført. Der er sket en hel del med ejendomsskatterne, kan man sige. Der er sket noget med formueskatterne, så de nu er lavere end i 1979, så beslutnings-

forslaget fra firkløverpartierne på det område faktisk er opfyldt, men de er placeret anderledes. Der er gældssanering, rentetilskud, henstandslån, K-lån til refinansiering, tørkelån, terminshenstandslån, grovvarefond osv. osv. Der er gennemført en lang række ting i de 2 år.

Det er, ligesom om der er et eller andet ønske om, at blot man knipser i luften, så er alle problemer løst. Sådan er det jo ikke. Vi må hen ad vejen løse tingene, og det har vi altså også gjort. Jeg må sige, at det, vi har gjort i 1981, var jo det, vi aftalte med landbruget at vi skulle gøre. Vi udmøntede den aftale, vi havde med landbruget, og lagde mere i, men valget forhindrede os altså i at få det gennemført inden jul, hvad vi egentlig havde lovet.

Hr. Stubkjær Pedersen var også inde på, at priserne ikke havde været tilfredsstillende. Det er rigtigt, når hr. Stubkjær Pedersen peger på, at svineprisen lå 18 pct. under basisnoteringen for ca. 1 år siden, men siden er den steget væsentligt, og i visse perioder har den ligget 40 pct. over den pris, hr. Stubkjær Pedersen henviste til, så der har altså været prisstigninger, der har betydet noget.

Så synes jeg også, jeg lige vil sige, at det da var en interessant udtalelse fra hr. Stubkjær Pedersen, at det var helt overflødigt at tænke på statsbudgettet, når man skulle vurdere, hvilke udgifter man skulle have. Det er ikke den tone, man hører fra de, må jeg sige ledende firkløverpartier, når man diskuterer, om statsbudgettet er underordnet det, der skal foregå.

Hr. Larsen-Ledet var inde på, at der var blevet investeret for lidt i 1960'erne og måske for meget i 1970'erne. Vi håber at kunne gøre noget ved det i 1980'erne. Vi har haft 6.000 ejendomme gennem gældssaneringsordningen. Vi er altså enige om, at vi skal have udvidet denne ordning og kan tage flere ind og hjælpe på den måde. Jeg mener, det er vigtigt, som hr. Larsen-Ledet påpegede, at der også er nogle, der har behov for investeringer, og derfor skal vi også beskæftige os med investeringsfremmende politik og ikke kun det andet. Jeg sagde i min indledning, at vi arbejdede med ting, der ikke var i beslutningsforslagene. Jeg kan nævne moderniseringslån, K-lån og andre ting, som kan fremme investeringerne i landbruget. Der er også nogle, der er interesserede i det.